Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Voor het eerst treft u een voorwoord van mijn hand aan. Voor diegenen die op 3 november niet bij de ALV/reünie in Eindhoven waren (u heeft wat gemist!) wil ik me even voorstellen en vertellen hoe het zo gekomen is dat ik letterlijk en figuurlijk het stokje van de vorige voorzitter heb overgenomen.
Afgelopen februari op het Vriendentrefpunt tijdens het NK-indoor vroeg Chris van der Meulen me of ik er over na zou willen denken om voorzitter van de Vrienden te worden. Ik wilde eerst weten wat voor soort voorzitter de Vrienden zochten en daarop stuurde hij mij de opstelde profielschets, met maar liefst 10 punten om aan te voldoen. De eerste twee punten waren gemakkelijk, de Vrienden waren op zoek naar een vrouw van 55 jaar. Aan de laatste voldeed ik net een week, dus dat stemde hoopvol. Ook aan de criteria dat ik als de nieuwe voorzitter deelneemster moest zijn geweest aan een internationaal toernooi of Nederlands kampioene moest zijn geweest voldeed ik (deelname aan EK ’78 te Praag en meerdere keren Nederlands kampioene op de meerkamp) alsmede aan de criteria:
- Moet bij voorkeur een bestuurlijke functie hebben vervuld.
- Moet een goede opleiding gehad hebben (ik ben opgeleid tot sportarts en ben bijna 20 jaar bondsarts van de KNAU geweest).
- Moet met de Atletiekunie door een deur kunnen.
- Moet goed kunnen delegeren.
- Woont het liefst een beetje centraal in het land (Amsterdam).

Maar u mag in de komende jaren gaan beoordelen of mijn uitstraling gezellig genoeg is en of ik over voldoende sociale vaardigheden beschik. Ik dank de aanwezigen bij de vergadering hartelijk voor het in mij gestelde vertrouwen en voor alle vriendelijke woorden die mij ten deel vielen na de vergadering. Dat waren overigens niet alleen vriendelijke woorden, maar ook een mooie bos bloemen en een heerlijke doos bonbons van Wim, Liesbeth en Rens Blom.

Ik heb ‘s middags genoten van de reünie. Met als klap op de vuurpijl de voor Chris volkomen onverwachte uitreiking van een Koninklijke onderscheiding door de burgemeester van Veldhoven. Het was fijn Chris zo blij te zien met zijn hele familie om hem heen. De burgemeester haalde hij voor mij enkele onbekende zaken over Chris aan, waarover verderop in deze Vriendenband meer.

Een week later heeft Chris voor mij heerlijk gekookt en onder het genot van een bijpassend wijntje ‘alles’ aan mij overgedragen. Meermalen heeft hij ook bij mij benadrukt dat wij altijd nog een beroep op hem mogen doen. En daar heeft Piet Wijker al gretig gebruik van gemaakt door lekker lang op vakantie te gaan naar Australië en Chris te vragen voor deze Vriendenband als gasthoofdredacteur op te treden. Chris, bedankt voor alles wat je voor de Vrienden hebt gedaan! Weet dat ik er alles aan zal doen om het in mij gestelde vertrouwen waar te maken.

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

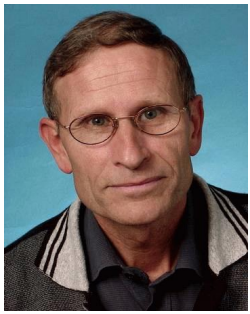

Adres secretariaat:
Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,
Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,
E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Opzegging lidmaatschap
- Joop Kant en Wil Kant
- Harry Dirks
- Piet Beelen en Thea Beelen uit Lisse

Nieuwe leden
- Als nieuwe donateur mochten we Bernard Krabbendam noteren, Vronkenlaan 19, 2352 EJ Leiderdorp, geboortedatum 11 augustus 1934, telefoon 071-5892773 of 06-18126365, e-mailadres benturion@gmail.com
- Uitgebreide gegevens van Yvonne van der Kolk hopen we in de volgende Vriendenband op te kunnen nemen.
- Jet van Wageningen-van de Giessen, Onderweg 77, 4241 XE Arkel, telefoon 0183-624157, e-mail wvwageningen@hetnet.nl geboortedatum 12 juni 1942. Jet deed aan discuswerpen en kogelstoten. Ze verbeterde in 1967 het Nederlands record discus tot 49,94 m. Ze werd 6 keer 2e tijdens NK's met discuswerpen en ze deed gedurende 6 jaar aan diverse interlands mee.
- Als nieuwe donateur mochten we Kees van Wageningen, echtgenoot van Jet, noteren

Wijzigingen:
- Rien van Haperen heeft een nieuw e-mailadres. Het is geworden R.vanHaperen@zuid.amsterdam.nl
- Niek de Groot heeft een nieuw adres. Het is geworden Batikstraat 8, 5705 KC Helmond.
- Onze donatrice Gerrie Heinemans heeft een ander telefoonnummer. Het moet zijn 0492-553864.
- Per 12 november heeft Frank van Ravensberg een nieuw adres. Het is geworden Kuinderbos 3, 2134 KM Hoofddorp.
- Fred Moerman heeft een nieuw e-mailadres. Het is geworden fp.moerman@telfort.nl
- Wilma en Paul van Gool hebben nieuwe e-mailadressen. wilma.vandenberg@kpnmail.nl en paul.vangool@kpnmail.nl

Tip: wijzigingen meteen noteren in de apart verstrekte (oranje) ledenlijst.

AA-Drink NK Indoor 2013 te Apeldoorn

Plaats: Omnisport Apeldoorn
Datum: 16 en 17 februari 2013

Het bestuur van de Atletiekunie heeft, mede namens de organiserende atletiekvereniging AV ’34 te Apeldoorn, het genoegen u uit te nodigen om **zondag 17 februari** deze wedstrijd bij te wonen. Op deze dag vinden nagenoeg alle finales plaats. De uitnodiging is ook geldig voor zaterdag 16 februari.
Mocht u de AA-Drink NK Indoor willen bezoeken, meldt u dit dan **vóór 31 januari 2013** via een e-mail aan:

info@vriendenvandeknau.nl of telefonisch 040-253 89 52
ofwel schriftelijk aan Chris van der Meulen, Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven

Vermeld duidelijk uw naam en de naam van uw eventuele partner en voor welke dag(en) u in aanmerking wilt komen voor een toegangsbewijs.

Informatie over de wedstrijd en overige programma is te vinden via de website www.nkindoor.nl

Koninklijke Onderscheiding voor oud-voorzitter

Tijdens de reünie, vlak voor het diner, zag hij het gebeuren. Zijn familie betrad de ruimte met de Burgemeester van Veldhoven in hun midden.
Om een lang verhaal kort te maken en de totale verrassing even te laten voor wat het was: het betekende een schitterende afsluiting van zijn voorzitterschap van de Vrienden. Onder aanvoering van zijn clubgenoot Martin van Ooyen was het een aantal mensen, dat bekend was met de vrijwilligerstaken van Chris van der Meulen, gelukt een succesvolle voordracht te maken voor een onderscheiding. Burgemeester Jack Mikkers noemde de taken binnen de Atletiekunie, PSV (nu Eindhoven Atletiek), De Vrienden en de Aeroclub Hilversum-Amsterdam waardevol voor de gemeenschap en sprak van een verdiende onderscheiding. Hij spelde daarna de zichtbaar ontroerde van der Meulen de versierselen op behorende bij het lidmaatschap in de Orde van Oranje Nassau.

(*Foto Ed Turk*)

Wim Hoddes: Artiest onder de atleten

Soms weet niemand meer, waarom iemand nu eigenlijk lid was van de Vrienden. Op het eerste gezicht lijkt dat slordig. Als de persoon in kwestie zich echter al jarenlang niet meer op bijeenkomsten heeft vertoond, noch anderszins van zich heeft laten horen, kan zoiets gebeuren. Het heeft ook te maken met het aantal jaren dat je lid bent van onze Vriendenclub. Het onhebbelijke van mensen is nu eenmaal, dat die vroeg of laat hun voortbestaan op deze aardkloot verruilen voor het eeuwige en als dat veel mensen van jouw generatie betreft, weet op een goed moment geen levende Vriend meer iets van je af. Het klinkt hard, maar je kunt de waarheid maar beter onder ogen zien, vind ik.

Tip

Eind vorig jaar werd ik gebeld door Frits de Ruijter. *Of ik Wim Hoddes eens wilde interviewen,* vroeg hij me. Mijn reactie dat ik zo één-twee-drie niet wist wie Wim Hoddes was, wachtte hij niet eens af. *Want die heeft vroeger met Wim Sonneveld gespeeld in de musical 'My Fair Lady',* vervolgde Frits. *En hij heeft nog wel andere toneelrollen gespeeld ook,* voegde hij eraan toe. Ik bedankte Frits voor de tip en schreef Hoddes bij op mijn lijstje. Had ik nu maar eerder...

Maar goed, enkele maanden daarna ging eerst Frits de Ruijter dood, een maand later gevolgd door Wim Hoddes. Vette pech! Dat bleef knagen. Het zat me niet lekker, het voelde haast alsof ik beiden in de steek had gelaten. Onzin natuurlijk, maar goed, zo zit ik nu eenmaal in elkaar.

Het bestuur dus maar in de arm genomen, want ik wilde het er toch niet bij laten zitten. Tenslotte vond Chris Konings in het archief van onze vereniging de inschrijvingspapieren van Hoddes, plus foto's en zelfs een hele brief van hem uit 1982, het jaar waarin hij zich waarschijnlijk als lid had ingeschreven. De brief was gericht aan Gijs Takken die, u zult zich dat herinneren, als 'Dritte im Bunde' dit jaar ook al overleed. Met die gegevens, gevoegd bij het feit dat er, o wonder, ook op Wikipedia artiesteninformatie over Hoddes bleek te bestaan, kon ik uit de voeten en toen ontrolde zich het volgende beeld.

Hordefinalist

De in 1918 in Rotterdam geboren Willem Christiaan Hoddes, lid van AMVJ en AV'23, deed maar kort aan atletiek, van 1934 tot 1938, voornamelijk dus eigenlijk als junior. Dat lag niet zozeer aan snel wegebbende ambities, als wel aan het feit dat hij na 1938 eerst vervroegd in militaire dienst moest en vervolgens in de Tweede Wereldoorlog verzeilde, die korte metten maakte met welke atletiekambitie dan ook. Want dat Wim aanleg had, moge alleen al blijken uit zijn deelname aan de 200 m horden bij de Nederlandse

kampioenschappen van 1935. Hij bereikte daarin de finale, waarin hij achter winnaar Bob Mesman Schulz (26,7 s) vijfde werd. Achttien jaar was hij toen.

Door het hek

Ronduit grappig is het om in de brief aan Gijs Takken te lezen, hoe Wim Hoddes zich de hordetechniek eigen maakte. Blijkbaar was hij daarbij op zichzelf aangewezen want, zo schrijft hij: "In het geheim trainde ik er op, voor de Olympische Spelen van 1940. Het kwam er op neer dat, na de vierde horde, de loop overging in een soort vlucht, veroorzaakt door een geraffineerde, wiekende armbeweging (zie foto). Dit verhoogde de snelheid dermate, dat er tussen de laatste zes horden slechts één tussenpas werd genomen. Helaas liep het uit de hand en ben ik, tijdens de training, met mijn kop door het hek van het Olympiaplein gevlogen. Toen moest ik er mee stoppen. Trouwens, de Olympische Spelen van 1940 gingen niet door."

Naast de wiekende armbeweging is ook goed zichtbaar, dat deze horde wel heel erg stevig in de ondergrond gestoken staat. Daar kon je zo te zien maar beter niet tegenop lopen.

Met het verdwijnen van de atletiekaspiraties van Wim Hoddes richtten diens ambities zich vervolgens op een geheel andere tak van sport: het acteren. Nadat hij in 1940 op de toneelschool was terechtgekomen, maakte hij twee jaar later zijn debuut als figurant in 'Gijsbrecht van Aemstel'. Het was het begin van heel veel rollen, meer dan 120 toneelrollen en zeker 80 televisierollen, nog afgezien van de rollen in musicals als 'Sweet Charity' en 'My Fair Lady'. Op latere leeftijd keerde hij zelfs terug als de zingende Gijsbrecht van Aemstel in de musical 'De Engel van Amsterdam' van Lennart Nijgh en Joop Stokkermans, ter gelegenheid van het 700-jarig bestaan van Amsterdam.

Van Bredero tot Ulkie Bulkie

Wat opvalt als je de staat van dienst van Wim Hoddes als acteur overziet, is de enorme verscheidenheid aan rollen die hij speelde. Aan de ene kant kom je in zijn repertoire rollen tegen in klassiekers als 'Bredero' en 'De Spaanse Brabander', aan de andere kant die van

Ulkie Bulkie en Driekus in de TV-serie ‘Swiebertje’, of als Douwe Scherjoen in de film ‘Grijpstra en De Gier 2: De Ratelrat’. Hoddes was verbonden aan een groot aantal toneelgezelschappen, zoals de Haagse Komedie, Toneelgroep Theater, het Rotterdams Toneel en Globe, maar speelde even zo goed in allerlei TV-series en -spelen, zoals ‘De dood van een handelsreiziger’ in 1967, ‘Swiebertje’ in 1973 en 1974 en ‘Hollands Glorie’ in 1978. Om over zijn aandeel in allerlei hoorspelen nog maar te zwijgen.

De bij dit artikel geplaatste portretfoto toont een voor mij heel vertrouwd gezicht, zonder dat ik mij precies kan herinneren in welke rollen ik Wim Hoddes aan het werk heb gezien. Als u de moeite neemt om eens te kijken op http://wiki.theaterencyclopedie.nl/wiki/Wim_Hoddes komt u nog diverse andere foto’s van hem tegen, die ongetwijfeld ook bij u belletjes van herkenning zullen doen rinkelen.

Wat jammer nou toch, dat ik deze man nooit binnen de kring van de Vrienden heb mogen ontmoeten.

Piet Wijker

Martha Klaasen Bos

Praktijk voor Therapie en Life Coaching

Informatie/afspraak maken

Martha Klaasen Bos
Praktijk voor Therapie en Life Coaching

Schubertlaan 302 3144 BJ Maassluis
Veenendaalkade 43 2547 AB Den Haag

Tel: 06 11 24 71 63

praktijklifecoaching@hotmail.com
www.marthaklaasenbos.nl

Registraties: SRBAG, NBVH en de Samenwerkende PDS Therapeuten

Je wilt iets veranderen maar weet niet hoe?

“Ontdek de kracht van het onderbewuste”

Een pad ontstaat door lopen

V E R E N I G I N G
V R I E N D E N v a n d e K. N. A. U.
Opgericht 26 mei 1951

Notulen van de jaarlijkse algemene vergadering (ALV) op zaterdag 3 november 2012 in het Eef Kamerbeek atletiekcentrum in Eindhoven

Zo'n 60 Vrienden en 14 Donateurs waren op de vergadering aanwezig. Samen met nog 20 partners en 6 genodigden betekende dit een deelname van 100 personen. Deze vergadering stond in het teken van de voorzitterswisseling. Buiten het standaardprogramma van de algemene ledenvergadering waren er daarom dit keer toespraakjes voor en van de voorzitter en van de nieuwe voorzitter. Als extra hield aan het eind van de ledenvergadering de adjunct-directeur van de Atletiekunie, Frank Koomen, een lange maar interessante toespraak over het wel en wee van de Nederlandse atletiek en de Atletiekunie. Frank verving met verve Atletiekunievoorzitter Theo Hoex en waarnemend Bondsbureaudirecteur John Bos die verhinderd waren wegens het eeuwfeest van NOC*NSF op Papendal.

1) Opening
Iets na 11:00 uur opent de voorzitter de vergadering, met een kort historisch verhaal over Henk en Eef Kamerbeek en het ontstaan van Eindhoven Atletiek (met als voorzitter onze gastheer Patrick Stassen), en heet alle Vrienden en overige aanwezigen hartelijk welkom in de vergaderzaal van het Eef Kamerbeek Atletiekcentrum. Speciaal welkom aan oud-voorzitter Bob Vos, Hans en Kornelia Schulz van de Duitse Freunde, hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker, Jeugdfondsmanagers Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt (die later op de dag nog een presentatie over het Jeugdfonds zullen verzorgen), negenvoudig Nederlands Kampioene Annie van de Kerkhof (die voor de eerste keer aanwezig is bij de Vrienden), adjunct-directeur van de Atletiekunie Frank Koomen en de voorzitter van Atletiekerfgoed Paul van Gool.

We hebben in de loop van het verenigingsjaar diverse nieuwe leden mogen begroeten. Dit waren: Joke van Oostrum, Wim Krijnen, Hugo Kusters, Margreet Verbeek, Marian van Amsterdam, Armand Ellsworth, Edine van Heezik, Marjo van Agt, Joop Keizer, Jolanda Burkels-Silver, Yvonne van Stek-Smit, Yvonne van der Kolk, René van Zee, Ben Korver, Alfred Verhoef en Jannet van Noord. Als nieuwe donateur werd welkom geheten: Bernard Krabbendam.
Dit is de eerste vergadering na het overlijden van Frits de Ruijter, aan wie we op de vorige ALV nog de Vriendentrofee hebben uitgereikt. Verder hebben we het afgelopen jaar helaas nog afscheid moeten nemen van: Hes Grewer, Aad Heere, Jo Zwaan, Corry Mahieu-Reedijk,

Cees Kluft, Xenia van Bijlevelt-Stad-de Jong, Wim Hoddes, Jopie Vermeulen, Martha Vervoort-den Haan, George Kardaun, Harm Hendriks, Joke Jansen-Claus en Joop van Drunen. Voorzitter vraagt een moment stilte ter nagedachtenis. Onze zieke Vrienden wenst hij een voorspoedig herstel toe.

Het afgelopen verenigingsjaar waren er opnieuw verschillende bijeenkomsten en Vriendenactiviteiten. Chris vraagt om eens mee te doen aan het fietsweekend wat ieder jaar rond september door een van de Vrienden wordt georganiseerd. De presentatie van de Jeugdfonds-atleten in het voorjaar in Lisse is ook een geslaagd evenement. De Atletiekunie heeft de intentie uitgesproken om het Jeugdfonds te continueren als het geld over twee jaar op is.

De samenwerking met de Atletiekunie verliep prima tijdens de NK's (indoor en baan). Chris van der Meulen was erg tevreden over de regeling aangaande de kaarten en tribuneruimte voor De Vrienden.

De stichting Atletiekerfgoed heeft weer zeer nuttig werk geleverd door de bezielende inzet van Paul van Gool en Chris Konings. Opnieuw doet de voorzitter een beroep op de leden om mee te helpen om oud atletiekmateriaal niet te vernietigen, maar aan te bieden aan de stichting.

Dank aan Ed Turk die prachtige foto's beschikbaar heeft gesteld om hiermee de vergaderzaal op te sieren. Er zijn diverse foto's bij van atleten die tijdens het middagprogramma een Gouden Pluim zullen krijgen.

2) Ingekomen stukken en mededelingen
Er zijn diverse afmeldingen binnengekomen waarvan de meesten ons een vruchtbare vergadering toewensten en ons de groeten doen. Er kwamen berichten van afwezigheid van: Theo Hoex, John Bos, Rien van Haperen, Aad Grimbergen, Herman Sluijter, Rinus en Marianne de Schipper, John Schoemaker, Tom Jutte, Wil Westphal, Herman Timme, Niek de Groot, Marian van Amsterdam, Jaap en Jeanne Noordenbos, Ellen Joacim Ort, Sylvia Barlag, Marjo van Agt, Hugo Kusters, Frank van Ravensberg, Piet Waaning, Bernard Krabbendam, Piet Yska, Truus Hennipman, Carel van Venetiën, Jan van der Voort, Geesje Jorna-van der Land, Siets Rijpstra-Jeltema, Ria Ineke, Harry Dirks en Ad Persoons.
Bestuurslid Melchert Kok heeft zich vanwege drukke werkzaamheden voor de vergadering afgemeld, maar zal wel aan het middagprogramma deelnemen.

3) Verslag van de JAV, gehouden op 6 november 2011 in Amsterdam
Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

4) Jaarverslag 2011/2012 van het bestuur
Theo Bonsen maakt een compliment voor het goede verslag. Er zijn verder geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

5) Jaarverslag penningmeester
Door enerzijds een meevaller van ca € 3000,- op de activa van Robeco, maar anderzijds vanwege een extra bijdrage van € 1500,- t.b.v. de jubileumreünie, terwijl er € 500,- minder contributie werd geïnd, is er een batig saldo van € 1017,18. Het voorstel van het bestuur is om dit te besteden aan modernisering van de Vriendenwebsite door deze qua stijl aan te passen aan De Vriendenband. De vergadering gaat hiermee akkoord.
Er kwam een vraag over het grote verschil in activa van de Rabobank tussen augustus 2010 en augustus 2011. Ed geeft als antwoord dat dit komt omdat voortaan de geldmiddelen van het Vrienden-Jeugdfonds in de balans zijn verwerkt. Het grote verschil zijn de uitkeringen die zijn gedaan aan de genomineerde jeugdatleten.
Een tweede vraag werd gesteld over de passiva van het Jeugdfonds. Dit is gedaald naar € 20.003,45. Ed antwoord dat we nog 2 jaar vooruit kunnen met dit geld en dat daarna, volgens een intentieverklaring, de Atletiekunie het Jeugdfonds voortzet.

6) Verslag van de kascommissie
Lidy Makkinje-Vonk leest het verslag van de kascommissie voor mede namens Rijn van den Heuvel. De commissie heeft ten huize van de penningmeester in Zoetermeer, met voortreffelijke ontvangst, steekproefsgewijs controles uitgevoerd en geen onrechtmatigheden gevonden. Lidy adviseert de vergadering om de penningmeester decharge te verlenen voor het gevoerde beheer en om het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde beleid. De leden gaan hiermee akkoord. Het originele ondertekende verslag wordt aan de secretaris overhandigd. Hij zal het in het archief bewaren.

7) Begroting verenigingsjaar 1-09-2012 t/m 31-08-2013
De vergadering gaat akkoord met de voorgestelde begroting zodat deze met dank aan de penningmeester wordt aanvaard.

8) Verkiezing kascommissie
Lidy Makkinje-Vonk en Rijn van den Heuvel zijn herkiesbaar en stellen zich graag beschikbaar om volgend jaar weer de boekhouding te controleren.

9) Bestuursverkiezing
Volgens rooster zijn aftredend: de voorzitter, de vicevoorzitter en commissaris Riet van der Enden. Door een vergissing was Riet van der Enden niet genoemd in de agenda bij de uitnodiging. Chris biedt hiervoor excuus aan. Dit excuus wordt aanvaard. Chris Konings en

Riet stellen zich herkiesbaar. Voor hen zijn geen tegenkandidaten aangemeld. De vergadering gaat met applaus akkoord met de continuering van hun bestuursfuncties.
Voorzitter Chris van der Meulen is niet herkiesbaar. Het bestuur heeft Els Stolk bereid gevonden zijn opvolger te worden. Omdat er geen tegenkandidaten zijn is een schriftelijke stemming niet nodig. Els wordt met applaus als de nieuwe voorzitter begroet.

10) Rondvraag
Theo Bonsen vindt het jammer dat nu bij de vereniging van de Vrienden helemaal geen aandacht is geweest voor de Paralympische Spelen. Hij pleit er voor om binnen onze vereniging aandacht te hebben voor atleten met een beperking en eventueel de statuten hier op aan te passen. Voorzitter zegt toe dit op de agenda te plaatsen van de volgende bestuursvergadering.
Hugo Tijsmans constateert dat we door het goedkeuren van de begroting € 1000,- gaan uitgeven voor een nieuwe stijl website, maar vraagt om dan ook de gegevens up-to-date te houden. Nu staan op sommige plaatsen nog erg oude gegevens.
Hugo zegt ook nog met betrekking tot de voorzittersrol van Chris van der Meulen: “Chris ging op als voorzitter en niet onder als voorzitter”. Ook spreekt Hugo zijn dank uit voor het goede werk van het bestuur.

Jo van Dinther spreekt zijn waardering uit over de inhoud van De Vriendenband. Er is een ontmythologisering in de verhalen waar te nemen en oud-atleten komen weer positief in het nieuws.
Paul van Gool stelt 1) dat we moeten oppassen om bij het afbreken van mythes, geen nieuwe mythes te creëren en 2) dat hij het betreurt dat een artikel waarin hij kritiek heeft op een journalist, in de VB is gepubliceerd, omdat in dat artikel de prestaties werden bediscussieerd van een zojuist overleden vriend.

11) Sluiting
De vergadering wordt afgesloten met de voorzitterwisseling. Chris Konings houdt een afscheidspeech en overhandigd een cadeau. Chris van der Meulen op zijn beurt overhandigt op een ludieke manier met een estafettestokje het voorzitterschap aan Els Stolk. Els krijgt tevens de voorzittershamer en maakt van de gelegenheid gebruik ook een woord tot de leden te spreken. Zij dankt de leden in het in haar gestelde vertrouwen en gaat op een ludieke manier in op de criteria die het bestuur had opgesteld in het voorzitterprofiel.
Frank Koomen, adjunct-directeur van de Atletiekunie, krijgt nu het woord om zijn toespraak te houden.
Na enkele huishoudelijke mededelingen van Ellen van de Bunt sluit voorzitter Chris van der Meulen voor de negende en tevens laatste keer een ALV.

Kees de Kort, secretaris.
November 2012

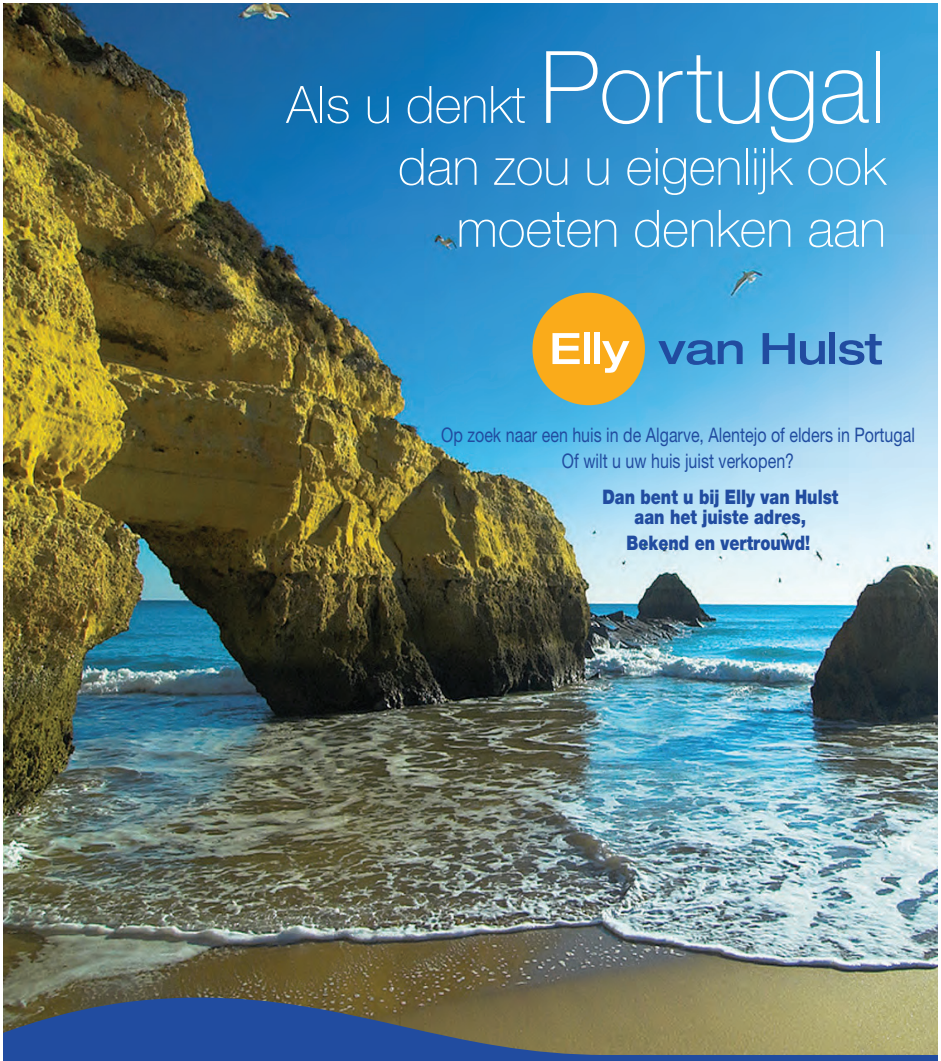

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392] [APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Verslag van de reünie van de Vrienden van de K.N.A.U. op zaterdag 3 november 2012 in het Eef Kamerbeek Atletiekcentrum in Eindhoven.

Traditiegetrouw hebben we de algemene ledenvergadering gecombineerd met de grote reünie. Deze dag stond in het teken van de voorzitterswisseling. Chris van der Meulen heeft het estafettestokje doorgegeven aan Els Stolk.

Zo'n 100 mensen hebben de hele dag, of een groot deel daarvan, meebeleefd. Deze 100 zijn onder te verdelen in: 60 Vrienden, 14 donateurs, 20 partners en 6 genodigden. De meesten namen ook deel aan het dinerbuffet waarmee de dag werd afgesloten.

In grote lijnen was de dag als volgt ingedeeld:
10.00 - 11.00 uur ontvangst;
11.00 - 12.00 uur jaarvergadering;
12.00 - 12.30 uur voorzitterswisseling met toespraken van Chris Konings en Els Stolk;
12.30 - 12.45 uur toespraak van Frank Koomen, adjunct-directeur van de Atletiekunie;
12.45 - 13.15 uur aperitief;
13.15 - 14.00 uur lunch;
14.00 - 14.20 uur toespraakjes door Chris Konings voor de drie aanwezige 75-jarigen;
14.20 - 15.00 uur rapportage Vrienden Jeugdfonds;
15.00 - 15.10 uur uitreiking Pluimen aan Nadine Broersen en Giovanni Codrington;
15.10 - 16.00 uur lezing door Nico Arts, stadsarcheoloog van Eindhoven;
16.00 - 16.15 uur uitreiking Koninklijke Onderscheiding aan Chris van der Meulen;
16.10 - 17.30 uur gezellig samenzijn;
17.30 - 19.00 uur dinerbuffet.

De Algemene Leden Vergadering
Van de vergadering wordt een apart verslag gemaakt waarin ook de toespraken van Chris Konings en Els Stolk n.a.v. de voorzitterwisseling alsmede de toespraak van Frank Koomen, adjunct-directeur van de Atletiekunie, aan de orde komen.

Na een aperitief en de lunch begon het middagprogramma.

75 jarigen
Chris Konings neemt het woord voor een korte huldiging van de aanwezige leden die in 1937 zijn geboren ofwel 75 jaar zijn geworden of het dit jaar nog worden. Hij haalt voor het voetlicht: Toos Hofstede-Mutter, Gretha Versterre-van Zelm en Wim Krijnen. Chris begint bij ieder van hen met een kleine quiz en geeft een klein overzicht van hun sportverleden, soms aangevuld met wat markante feiten. Zij ontvangen van Chris een presentje.

Rapportage Vrienden Jeugdfonds
Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt gaven in een pp-presentatie in het kort de pieken en dalen weer van de door het fonds gesteunde jeugdige atleten. Aan het eind geeft de commissie de namen prijs van de genomineerde jeugdatleten voor 2013. Normaal gesproken zouden dit er 10 zijn maar in 2013 zijn het er 12. Van deze 12 zijn er 9 die in 2012 al steun kregen. Er zijn 3 nieuwe genomineerde atleten, te weten: Lisanne Hagens (hoogspringen), Menno Vloon en Rutger Koppelaar, beide polshoogspringers. Zij kunnen het hen toegewezen bedrag gebruiken voor o.a. een trainingsstage of deelname aan een buitenlandse wedstrijd. De uitverkoren talenten bereiden zich voor op grote internationale wedstrijden en op de diverse grote toernooien in de jaren daarna.
De presentatie van de genomineerden van het Jeugdfonds tijdens de 1e grote baanwedstrijd in het voorjaar, zijnde de wedstrijd om de Ter Specke bokaal bij De Spartaan in Lisse, was dit jaar een succes en zal in deze vorm worden voortgezet.
Met het beschikbare geld kan nog t/m 2014 worden doorgegaan. De Atletiekunie heeft de intentie uitgesproken om het fonds daarna voort te zetten met eigen of gesponsorde middelen.

Uitreiking Pluimen
Nadine Broersen (7-kamp) en Giovanni Codrington (4x100m estafette) waren op verzoek van de Vrienden van de KNAU aanwezig om een Pluim in ontvangst te nemen. Voorzitter Chris van der Meulen prees hen voor hun prestaties in 2012, onder andere tijdens de Olympische Spelen. Beide ontvangen de Gouden Pluim, een door de voorzitter en secretaris getekende oorkonde, voorzien van een motivatie voor de toekenning.

Foto Ed Turk

Lezing van de stadsarcheoloog van Eindhoven
De organisatie van de reünie was er in geslaagd om de stadsarcheoloog van Eindhoven te strikken voor een fantastische lezing. Nico Arts had een interessante diapresentatie en deed op aanstekelijke wijze zijn verhaal over de opgravingen in Eindhoven. Hij haalde het wereldnieuws (onder meer bij CNN) met de opgravingen van stoffelijke resten in de Eindhovense middeleeuwse Sint-Catharinakerk, waar hij baanbrekend DNA-onderzoek deed.

Onderscheiding voor Chris van der Meulen
Tot zijn grote verbazing zag onze scheidende voorzitter aan het eind van de middag zijn familie en de burgemeester van Veldhoven met omgehangen ambtsketen binnenkomen. Burgemeester Jack Mikkers gaf een opsomming van de vrijwilligerstaken van Chris. Daarna kreeg hij de versierselen opgespeld, horende bij de benoeming tot lid in de Orde van Oranje Nassau.

Foto Ed Turk

Chris en Burgemeester Mikkers van Veldhoven in gesprek

Nieuwe ledenlijsten
De Atletiekunie heeft gratis nieuwe ledenlijsten gedrukt waarvoor dank. De aanwezigen op de reünie kregen allen een exemplaar mee naar huis. De Vrienden en donateurs die niet aanwezig waren krijgen bij de volgende Vriendenband de ledenlijst als bijlage per post toegestuurd.

Organisatie
De organisatie van de dag was in handen van de bestuursleden Ellen van de Bunt-Heemskerk en Riet van der Enden, in samenwerking met Patrick Stassen, voorzitter van Eindhoven Atletiek, en met medewerking van Ed Turk, die de vergaderzaal verfraaide met zijn prachtige sportfoto's. Hartelijk dank hiervoor.

Kees de Kort, secretaris van de vereniging Vrienden van de KNAU.
November 2012

Foto Ed Turk

Chris van der Meulen omringd door de Vrienden

Voor een fotoreportage van de ALV en Reünie bezoek de webpagina van De Vrienden

www.vriendenvandeknau.nl

Olga Commandeur zorgt voor primeur

Ons lid Olga Commandeur zorgde eind september jl. in dorpskern Maasland voor een primeur in de regio Midden-Delfland/Westland. Zij opende een **Beweegtuin voor ouderen**. Senioren kunnen daar op allerlei toestellen (welke reeds eerder waren geplaatst) voor hen afgestemde oefeningen uitvoeren en er voor zorgen, dat het lichaam soepel blijft, zodat men kan werken aan een betere conditie. Bewegen is goed voor iedereen en Beweegtuinen kunnen voor ouderen hierin voorzien. Een beweegtuin is vergelijkbaar met een speelplaats voor de jeugd, zij het dus met andere toestellen.

Uiteraard was Olga zelf aanwezig bij de opening van de Beweegtuin voor ouderen in Maasland.
(foto beschikbaar gesteld door Olga Commandeur)

Samenwerken
De Beweegtuin in Maasland kwam tot stand door samenwerking tussen de gemeente Midden-Delfland, bewoners, een Welzijnsstichting, huurdersvereniging en een zorginstelling. Het was de elfde in ons land die Olga dit jaar opende en er zouden er nog vele volgen. Volop werk aan de winkel voor onze Olga. Ze opende niet alleen de Beweegtuin. Ze leidde ter plekke ook een aantal trainers op, zodat die weten wat voor oefeningen de senioren kunnen doen. Vooraf gaf ze aan artsen en fysio's een info-workshop.

Olga (op 30 oktober werd ze 54) draaide in Maasland voor een grote groep senioren (diversen met rollator) een aantal oefeningen af met muziek, zoals in "Nederland in beweging" op TV. De oefenstof was uiteraard aan deze doelgroep aangepast.
"Zo strak als ik eruit zie hoeft het bij senioren natuurlijk niet te komen. Bedoelde bewegingen voor ouderen promoot ik al 13 jaar. Als we niets aan bewegen doen, hollen je conditie, je botten en spieren hard achteruit. Gelukkig zijn hier in Maasland al een flink aantal senioren aanwezig", aldus Olga in de plaatselijke pers.
Het project schijnt behoorlijk aan te slaan, want Olga zal tot eind dit jaar nog 17 Beweegtuinen openen. In Maasland is nu dus naast een skatebaan en een voetbalkooi voor de jeugd en een jeu-de-boulesbaan, ook een Beweegtuin voor senioren gemaakt.

Welke gemeenten volgen ?

Joop Kant

In iedereen schuilt een atleet

www.atletiekunie.nl

Atletiekunie

Nederlands kampioenschap 800 meter 1959.

Reeds tweemaal achtereen had ik in 1959 van Wim Essajas – natuurtalent uit Suriname – een 800-meterwedstrijd verloren, steeds op dezelfde wijze. Ik ging, zoals ik meestal deed, na de start naar de kop van het lopersveld en trok dan in zo hoog mogelijk tempo de boel uit elkaar. Niemand, met uitzondering van Wim Essajas, kon mij dan nog volgen. Wat te verwachten viel, gebeurde. Dertig, veertig meter voor de streep kwam hij naast me en liep me vervolgens tergend langzaam voorbij; net iets sterker in de eindsprint, toch meestal niet mijn sterkste punt.

Toen kwam het Nederlands kampioenschap op de Nenijtobaan in Rotterdam. Het was juli 1959. In de twee voorgaande jaren was ik op de 800 meter telkens tweede geworden. In 1957 achter Meindert Blankenstein. Het jaar daarop, 1958 wederom, nu achter Henk Haus, van wie ik toen steeds had verloren. Er werd al over de "eeuwige tweede" gesproken. Het zat me niet lekker.

Henk Heida heeft zich voor Wim Essajas weten te worstelen en wordt Nederlands kampioen.
(foto Henk de Joode)

Die zondag, in juli 1959, op de Nenijtobaan was het regenachtig en koud, maar erger nog, er was sprake van een harde, bij vlagen stormachtige wind. Er stond voor mij echter één ding vast, weer of geen weer: ik word eerste en Nederlands kampioen, of ik word een na laatste. Waarom mogelijk een na laatste? Omdat ik hoe dan ook Essajas achter me zou krijgen; al moest ik op m'n wenkbrauwen over de eindstreep komen.

Om dat te kunnen bereiken was er maar één werkbare aanpak: vanaf de eerste meters zou ik achter hem gaan lopen. Zelfs als hij zou gaan stilstaan of zelfs naar het toilet gaan, het zou me niet verdommen, dan nog bleef ik achter hem. Pas als we op het laatste rechte eind zouden komen, zou ik mijn aanval inzetten en hem voorbijgaan, hoe dan ook. Zo zou ik of eerste of een na laatste worden.

Willem Essajas had er in het geheel niet op gerekend, want ik zag hem verbaasd en geschrokken omkijken, toen ik na het startschot niet meteen naar de kop ging en hij me pal achter zich zag lopen. Henk Haus, die dat jaar minder goed presteerde, nam de kop maar hield, gezien de harde wind, het tempo laag. Ook hij had me vooraan verwacht. Wim Essajas lag derde; ik in zijn rug, volledig uit de wind lopend.

Het ging heel langzaam; de eerste ronde in 59 seconden. Pas na 500 meter werd er door Haus versneld; hij liep nog steeds voorop. Er viel tussen hem en nummer twee een klein gat. Wim Essajas zag het en zette aan; hij moest wel! Ik volgde als zijn schaduw. Nog 250 meter. Vlak voor de bocht haalde Wim de als tweede lopende in, met mij in zijn spoor. Nog in de bocht ging hij voluit op Haus af en passeerde hem bij het uitkomen; ik in zijn rug, precies zoals ik me het had voorgesteld. Ik liep niettemin al op mijn laatste krachten, op mijn tandvlees, maar had slechts één ding in mijn kop: er voorbij, er voorbij en winnen!

En zo liep het ook af. Dertig meter voor de streep vocht ik mij naast Essajas. We wankelden allebei. Willem keek opzij en ik zag in een flits de angst en vertwijfeling in zijn ogen. En toen, in een laatste aanzet van mijn door verzuring steeds machtelozer aanvoelende benen, wierp ik me naar voren en klopte hem met een meter verschil: Nederlands kampioen!

Ik, Nederlands kampioen! Ik was lichamelijk geen groot talent, maar mijn alles vernietigende inzet en bezetenheid hadden me daar dan toch maar gebracht. De jarenlange, vaak martelend zware dagelijkse training was tenslotte beloond.

Henk Heida

Marjan Olyslager tekort gedaan

Het overkomt mij niet gauw, dat ik titels over het hoofd zie van iemand die ik in de rubriek ‘Voor het voetlicht’ onder uw aandacht breng. Ik bereid die interviews immers altijd minutieus voor en met name de statistische informatie in de begeleidende infobox passeert vele malen mijn kritische blik, alvorens die goed te keuren. Daarbij worden heel wat oude AW’s en statistische jaarboeken geraadpleegd en worden tevens eventuele andere bronnen in mijn zoektocht naar informatie betrokken.

Blijkbaar zijn er echter van die blinde vlekken, waar je als redacteur nu eenmaal niet aan ontkomt. Zoals in het geval van Marjan Olyslager, voetlichtonderwerp in de vorige Vriendenband. Waar Marjan tijdens haar atletiekloopbaan voor de aandachtige lezer in totaal 27 titels moest hebben behaald, stonden er in de infobox slechts 21 vermeld. De 6 indoortitels, die zij bij de senioren op de 60 m horden veroverde, ontbraken. Onvergeeflijk, natuurlijk. Vandaar dat ik die hier nog eens even apart vermeld: **60 m hrd indoor: 1982, 1983, 1984, 1987, 1988, 1989.** Sorry, Marjan!

Piet Wijker

Brief van Theo Hoekstra (96) aan Chris Konings

Groningen, 8 november 2012

Beste Chris, hierbij foto's van 19 juni 1967. Wedstrijd in het Olympisch Stadion Berlijn

District Noord van de KNAU tegen Team uit Odense Denemarken en Team uit West-Berlijn

binnenkomst van onze ploeg

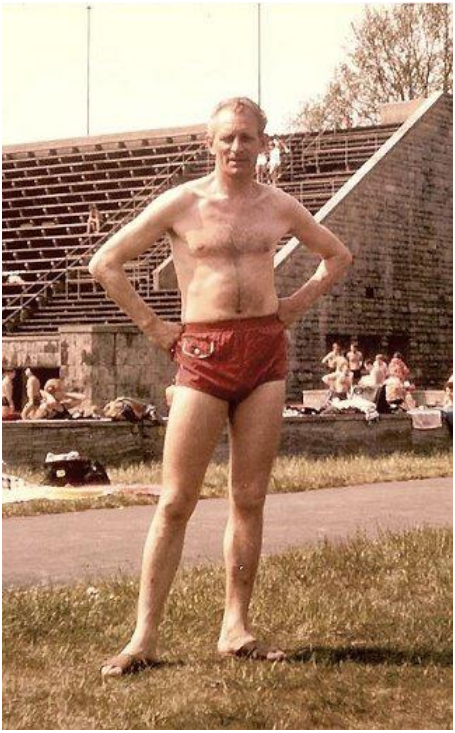

de non-playing-captain Theo Hoekstra

Noordelijke ploeg na de overwinning

Met o.a. gebr. Lodema, Paul Vierkant, Johan Kuiper, Roelof Veld, Nieuwenhuis, Sjouke Tel, Dijkstra, Henk Evers, Theo Hoekstra, Cats, Wormmeester, Waterlanders, Plat, Naber, Bijker, Schoenmaker, Oswald Blauw, Nijgaard.

Plaats van vertrek: Hoofdstation

Afwezig: Jaap Smit, 100 en 200 meter loper

Hij gaf als reden op dat de veerboot door harde wind niet kon uitvaren. Na inwinnen van informatie bij de meteorologische dienst door de voorzitter bleek dat ondanks een harde wind alle veerdiensten normaal waren vertrokken.

Genomen maatregel: geschorst en uitgevoerd, klaar.

Goede busreis naar een checkpoint, de grenspost, waar de onderkant van de bus met spiegels werd bekeken. Ik ging met opengeslagen paspoorten naar het douanekantoor waar een Vopo mij toesnauwde: “Warten” en daarna “Hinein kommen”. De aanwezige officier was zeer vriendelijk en hij vroeg wat de bedoeling was van onze trip. Eerst vertelde ik hem van de onaangename man bij de deur en dat ik dat als keurige Nederlander niet gewend was. Hij verontschuldigde zich en wenste ons een goede reis. Daarna vervolgden wij onze weg. In het stadion werden onze kamers aangewezen en konden we gaan en staan waar we wilden.

Op een bepaald moment heb ik de ploegleden bij elkaar geroepen om ze nog eens te vertellen waarom we hier waren, namelijk voor het behalen van een goed resultaat. Ook dat ik niet van plan was te controleren of ze op tijd in bed lagen. “Voor mijn part ga je laat naar je nest als je de morgen maar de wedstrijd wint”. Dat hebben ze gedaan, met mijn hulp, dat zeg ik er zonder te bluffen bij.

Wedstrijdherinneringen. Sjouke Tel klopte de sterke Duitser Bodo Tümmler op de 400 meter. Paul Vierkant uit Stadskanaal had geen vat op de speer en moest ijskoud water over zijn polsen gieten. Resultaat weet ik niet meer. Voor het hink-stap-springen waren er Henk Evers en Johan Kuijper uit Drenthe. Beiden maakten op mijn verzoek eerst een

veilige verre sprong. Daarna kwamen de Denen en de Duitsers, minder ver dan Henk en Johan. We konden de 2de beurt overslaan. De tegenstanders sprongen in alle beurten minder ver. Henk en Johan hebben dat onderdeel gewonnen en wij kregen dus het maximale aantal punten. Ze wonnen ook het verspringen.

Wij wonnen de ontmoeting met de Duitsers op de 2de plaats en Odense werd 3de. Het Dagblad van het Noorden heeft hierover niets geschreven, jammer voor de man die zo graag als ploegleider meeging. Ik ben blij dat ik dit voor de Vrienden heb onthouden en heb opgeschreven.

Theo G. Hoekstra

advertenties
ansichtkaarten
banners
brochures
flyers
folders
huisstijlen
jaarverslagen
logo's
magazines
nieuwsbrieven
posters
spellen

Margriet Prins
grafische vormgeving

www.margrietprins.nl

Oordelen

Continu vinden er gebeurtenissen plaats. Vaak hebben wij er daar snel een oordeel over.
We schromen er ook maar al te vaak niet voor om dat een moreel oordeel te noemen.
Moraliteit: absolute waarheid, goed en slecht, geweten…. de ernst druipt er van af. Ja ja, een verantwoorde, waardevolle plek in de samenleving vinden waaruit blijkt, dat jij er óók bent, is tegenwoordig een hele kunst.

Wat is nu eigenlijk de status van een moreel oordeel?
Alfred Jules Ayer, een Brits filosoof die in de 20e eeuw leefde, stelde dat ergens het etiket "moreel" aan verbinden, een uitdrukking is van emotie. Bij eerste oogopslag lijkt dat een aardige insteek maar zie het volgende voorbeeldje waarmee de hedendaagse Groningse filosoof Thijs Lijster het weerlegt:
Een peutertje stopt een boterham in de lade van een DVD-speler. Natuurlijk laten we merken dat we dit gedrag afkeuren, maar eigenlijk zijn we vooral bezorgd over de conditie van de DVD-speler en moeten we grote moeite doen om niet hardop in lachen uit te barsten om deze originele daad. Wat nou moraliteit?

Hierop voortbordurend:
Een puber. Scholier, nog nooit een voetbalwedstrijd bezocht, laat staan als hooligan. Meest ernstige overtreding: na een schoolfeestje zonder brandend achterlampje naar huis gefietst, maar daarvoor niet aangehouden want waar kom je 's nachts nog een agent op straat tegen? Leest een per ongeluk iets te ruim via facebook verspreide uitnodiging voor een verjaardagsfeestje. Gaat erheen want: "Spannend! Mijn vrienden gaan ook!" Als hij in de straat is aangekomen waar vroeger Bart Kappenburg zijn dagen doorbracht, loopt het feestje uit de hand. Een hem onbekende gozer die naast hem staat, stopt een stuk stoeptegel in zijn hand en zegt dwingend: "Góóien!!" Wat doet de puber? Hij gooit de steen naar een agent. Want het gaat net als wanneer iemand in het water valt en er tien mensen op de kant staan die er getuige van zijn. Ieder is begaan met het lot van de drenkeling. Ieder denkt: "Hij heeft hulp nodig." Maar iedereen denkt ook dat zijn buurman misschien wel een betere zwemmer is…. En blijft staan. Totdat één hunner een por in de rug krijgt van een ander met de dwingende opdracht: "Haal hem eruit!" Dan trekt de aangestotene zijn jasje uit en springt. Hoe fout is onze stenengooiende puber? Het staat op beeld, hij wordt herkend en opgepakt. Terecht. Maar nu het morele oordeel? Openlijke geweldpleger? Raddraaier? Tuig? Misdadiger?

En:
Een volwassene.
Wielercoach, zelfs al vier jaar bondscoach, Leo van Vliet. Uitte na het wereldkampioenschap in Limburg ernstige kritiek op enkele renners uit zijn selectie, afkomstig van één bepaalde commerciële ploeg. Die ploeg zou de renners die bij haar onder contract staan te veel "pamperen". Over een talentvolle renner uit die ploeg: "Dat is een speciale jongen. Ik krijg geen grip op hem." In zijn tijd ging dat anders. Hij kreeg ongenadig van zijn ploegleider op zijn falie als hij ondermaats gepresteerd had of tactisch niet de juiste beslissingen had genomen. Hij had zich maar te schikken. Daags nadat hij de internationale topwedstrijd Parijs

– Nice had gereden, zat deze profwielrenner thuis voor het bedrijf van zijn ouders alweer op de vrachtwagen. Werken voor je brood knul! Zo word je een vént in plaats van een gepamperd peutertje. Wat had Van Vliet voor met dit in het openbaar, achter hun rug om aan de schandpaal nagelen van renners van de door hem zélf samengestelde ploeg? Ja, er komen allerlei gedachten boven. Van: prikkelen, kwaad maken, zodat ze in zijn ogen een volgende keer écht het zwart voor de ogen zullen rijden om het uiterste uit hun mogelijkheden te halen. Dan is hij een jaar voordat dit nieuwe kampioenschap plaatsvindt, wel héél erg vroeg met zijn peptalk. Terwijl hij nota bene nog niet eens weet, wie hij dan mee zal nemen. Tot: zijn eigen straatje schoonvegen voordat hij afscheid neemt van de functie, dan wel voordat het dreigende ontslag waargemaakt wordt na vier jaren zonder aansprekende Nederlandse resultaten.

Ik ken de man niet, de wielercultuur niet en zal me daarom van een oordeel onthouden, laat staan van een moreel oordeel, noch over de renners, noch over de coach. Maar mijn eerste gedachte is wel dat je in atletiek gelukkig begint met een gedegen opleidingstraject in training en coaching voordat je met –nationale- toppers aan het werk gaat. Ik weet wel dat als wielrenners een klein beetje naam hebben gemaakt als renner, zij de dag na gestopt te zijn met hun eigen carrière maar al te vaak meteen benoemd worden tot coach bij een professionele ploeg. Hun bagage blijft dan beperkt tot wat zij zelf als mens meenemen, plus hun ervaring als renner met de coaches waar zij toen mee te maken hadden. Soms gaat dat goed, vaak niet. Vind ik niet gek want míjn ervaring heeft me geleerd dat je dan iets, eh… veel mist.

Ja, het is bekend, het kan ook anders uitpakken. Paul van Ass, hockeycoach van het nationale mannenteam heeft voor het eerst sinds jaren weer bereikt dat dit team een medaille behaalde op een groot internationaal toptoernooi. Zilver op de Olympische Spelen in Londen. Van Ass heeft nul opleiding, nul papieren voor dat vak. Het voortraject, voor zover we daar aan de buitenkant zicht op hadden, leek dat ook wel te bewijzen. Commotie en emotie genoeg! Dankzij de in hockey gegroeide attitude, had hij wel een team van specialisten op diverse relevante terreinen om zich heen. En kennelijk voelde hij zich, als aanvoerder van die ploeg, mede door die attitude, niet te groot om hun kennis en inzet op meerdere terreinen te benutten.
Ondanks de tekortkomingen van de coach stónd het team er toen het nodig was. (Op de finale na.)
De kwaliteiten als mens van Paul van Ass bleken toch voor meerwaarde gezorgd te hebben.
Een voorbeeld, waaruit blijkt dat er gelukkig altijd uitzonderingen zijn die een regel bevestigen, zodat het nuttig is, zuinig te zijn met –morele- oordelen.

Oordelen. Morele oordelen. Emoties.
In sport heel snel –maar daar niet alleen- komen emoties al razendsnel bovendrijven. Dus zouden er met name in de sport alleen maar morele oordelen kunnen voorkomen omdat een moreel oordeel een uiting is van emotie, zoals ik in de tweede alinea Ayer citeerde?
Aan de hand van bovenstaande voorbeelden vind ik dat oordeel een stap te ver!
Of denk ik nu te veel als -wel opgeleide- trainer-coach?

Hugo Tijsmans

VOOR HET VOETLICHT

Kampioen van de straddle

Van alle Nederlandse hoogspringers die ooit de straddletechniek hanteerden, heeft Peter Geelen het hoogst gesprongen. Eigenlijk is hij in dit metier dus Nederlands recordhouder.
(foto CortiensDC)

Infobox

Naam:	Petrus (Peter) Hubertus Jacobus Geelen
Geboren:	18 januari 1948 te Maastricht
Discipline:	hoogspringen
Titels:	Ned. kampioen hoogspringen: A-junioren 1966; senioren indoor 1969, 1970, 1973; senioren outdoor 1970, 1972; Koninkrijksspelen kampioen hoogspringen: 1966, 1968
Records:	Ned. recordhouder hoogspringen: junioren 1967-1971; senioren 1968-1969 + 1972-1973
PR's:	hoogspringen indoor: 2,09 m; outdoor: 2,11 m

Het is jammer dat je in de atletieksport niet kunt scoren op de esthetische uitvoering van een atletiekonderdeel. Dat zou overigens de introductie betekenen van juryleden in de atletieksport en dat willen we natuurlijk geen van allen. Niets is objectiever dan in uren, minuten en/of seconden vast te stellen hoe hard iemand heeft gelopen, of in meters en centimeters hoe ver men heeft geworpen dan wel hoe hoog of ver men heeft gesprongen.
En toch, en toch, vonden we afgelopen zomer niet met z'n allen, dat Epke Zonderland het aan die rekstok in Londen niet alleen het moeilijkst, maar ook het mooist van allemaal had gedaan? Zijn uiteindelijke overwinningsscore kwam toch echt tot stand via de beoordeling door een vakjury.

Kunst
Ik zou wel eens willen meemaken hoe een jury een perfecte uitvoering van de floptechniek bij het hoogspringen zou waarderen ten opzichte van een even perfect uitgevoerde hoogtesprong middels de straddle- of roltechniek. Een onmogelijke wens natuurlijk, want die techniek raakte, nadat Dick Fosbury op de Olympische Spelen van 1968 de floptechniek had geïntroduceerd, al gauw in onbruik. Je kwam er nu eenmaal niet zo hoog mee als met de flop. Niemand die tegenwoordig al buikrollend de lat nog passeert.
Eenieder die het zich nog voor de geest kan halen, zal echter met mij eens zijn dat een goed uitgevoerde straddletechniek bijzonder fraai was om naar te kijken. Zoals oud-wereldrecordhouder Valeri Brumel ooit de lat bedwong, was toch van een onwaarschijnlijke schoonheid. Een kunstzinnige uiting bijna, vergelijkbaar met die rekstokoefening van Epke Zonderland.

Uitzonderlijk
In 1973 werden er in de Groenoordhal in Leiden internationale indoorwedstrijden gehouden. Het was een maand voor de EK Indoor, die in Rotterdam zouden plaatsvinden, dus die laatste Leidse proeve van bekwaamheid verheugde zich in een grote belangstelling, van Nederlandse en Belgische zijde althans. Bij het hoogspringen gebeurde iets vrij uitzonderlijks: drie mannen eindigden op dezelfde hoogte; Ruud Wielart, de Belg Paul De Preter en Peter Geelen sprongen alle drie 2,05 m. Wielart, die de floptechniek bezigde, won, terwijl de straddlespringers De Preter en Geelen respectievelijk tweede en derde werden. Uiteraard kwam die uitslag tot stand op basis van het aantal foutsprongen in de aanloop naar die prestatie.
Wat nu als de einduitslag was bepaald door een jury, die naast de bereikte hoogte ook de uitvoering en de moeilijkheidsgraad van de gebruikte technieken had moeten meewegen? Zou die dan precies zo zijn uitgevallen? Ik waag het te betwijfelen, maar zeker weten zullen we het natuurlijk nooit.

Wat ik wel zeker weet is, dat Peter Geelen die straddletechniek heel goed beheerste. Zo goed, dat van alle Nederlandse hoogspringers die deze techniek hanteerden, hij er het hoogst mee kwam. Eigenlijk is Geelen dus Nederlands recordhouder straddle met zijn PR van 2,11 m. En er had zelfs nog meer ingezeten, zoals hierna zal blijken.

De polsstok van Servee
Peter: “Ik was veertien jaar toen ik met atletiek begon. Ik zat in de vijfde klas bij Servee Wijsen. Hij was mijn onderwijzer en stevig in de slag met de polsstok. In 1960 was hij de eerste Nederlander die vier meter had gesprongen. Hij kwam ook altijd met die polsstok naar school; die mochten wij dan schoonmaken, hahaha. Servee zei op een gegeven moment: *goh, is dat niks voor jou, bij een atletiekvereniging?* Dat was in 1962. Inmiddels ben ik dit jaar 50 jaar lid van Kimbria. Dat heet nu Atletiek Maastricht.”

Het was Geelen er aan het begin van zijn atletiekloopbaan veel aan gelegen om die roltechniek goed onder de knie te krijgen. “Ik was verhoudingsgewijs eigenlijk een kleine jongen en heel langzaam. En het kogelstoten en speerwerpen en zo, daarvoor had ik gewoon een te trage armbeweging. Polshoog heb ik nog wel gedaan; ik heb ooit een keer 3,60 gesprongen. Maar ik wilde liever één ding goed doen dan veel andere dingen.”

Jaarlijks gemiddeld 10 cm hoger
Op de clubkampioenschappen sprong Peter Geelen als veertienjarige 1,43 m, met de schaartechniek, zoals vrijwel iedereen. Totdat hij Valeri Brumel zag springen, die in 1963 met de straddletechniek het wereldrecord naar 2,28 m tilde. Peter: “Dat vond ik geweldig, hoe die sprong. Ik kan mij nog herinneren dat ik bij mijn ouders thuis, op mijn slaapkamer, een hele reeks prenten van hem had hangen.” Cor Tissot, die met zijn ringfilmpjes een keer naar Maastricht was gekomen, zette hem ertoe aan om die straddletechniek ook eens te proberen.

Die overstap had resultaat. Van 1,43 m in 1962 ontwikkelde Geelen zich in vier jaar tijd naar 1,86 m, nog maar 4 centimeter verwijderd van het toenmalige nationale jeugdrecord. In 1966, als A-junior, veroverde hij ook zijn eerste Nederlandse titel. Een jaar later had hij met alweer 10 centimeter erbij niet alleen de lat van het Nederlands jeugdrecord inmiddels aanzienlijk hoger gelegd, zijn 1,96 m kwam ook dicht in de buurt van de 2-metergrens. Meer dan een halve meter erbij in vijf jaar tijd, hoe had hij dat voor elkaar gekregen? Peter: “Ik had veel trainingsijver en kracht. Maar wij hadden niet zoveel specifieke trainers. Servee heeft mij wel eens getraind en natuurlijk hadden we Herman Timme in de vereniging zitten. Dat was toch iemand die er behoorlijk wat van kon en daar trokken we ook mee op. En Eef Kamerbeek kwam regelmatig naar Maastricht. Daar kregen we ook wel eens wat aanwijzingen van. Maar een eigen echte trainer, nee.”

Keerpunt
In 1966, het jaar waarin hij naast jeugdkampioen ook hoogspringkampioen op de Koninkrijksspelen werd, kende Geelens loopbaan echter een keerpunt. Hij werd opgenomen in de nationale selectie van ‘hoogspringprofessor’ Jan van Heek. Peter: “Dat heeft toch wel enorm bijgedragen aan mijn vorming. Niet alleen als atleet, maar ook als mens. Want we hadden een geweldige groep. Eén keer in de veertien dagen gingen we naar Leiden toe. We gingen ook samen naar wedstrijden en als er ergens een sporthal moest worden geopend, dan zorgde Jan dat we daar ook met de groep bij waren. Ik denk

dat dit veel heeft bijgedragen tot het hoogspringen. Want qua niveau stelde het daarvoor helemaal niets voor."

Leo van der Karfonds

De resultaten van Van Heeks centrale aanpak zouden echter weldra blijken. Want nadat in 1968 Klaas Kanis als eerste in Nederland indoor de 2-meterbarrière had geslecht, stonden er aan het eind van dat jaar drie man bovenaan de nationale bestenlijst en alle drie hadden zij die barrière inmiddels ruimschoots overschreden: Ben Lesterhuis en Peter Geelen beiden met 2,03 m en Klaas Kanis met 2,01 m. Van dit drietal was Geelen de laatste geweest, maar met zijn 2,03 m had hij intussen wel het eerder door Lesterhuis gevestigde nationale record geëvenaard.

Tot deze ontwikkeling zal zeker ook hebben bijgedragen, dat Geelen aan het begin van dat jaar door het Leo van der Karfonds was uitverkoren om in het voorjaar een trainingskamp bij te wonen in het Zuid-Franse Bayonne. Je op die wijze optimaal voorbereiden op een komend seizoen was in die tijd nog zeer ongebruikelijk en de Limburger greep de hem geboden kans dan ook met beide handen aan. Tezamen met enkele andere Nederlandse polshoog- en hoogspringers en onder leiding van Wil Westphal trainde hij enige tijd in het warme oord, waar tezelfdertijd ook Franse topspringers acte de présence gaven. Het motiveerde enorm.

Limiet wel, kwalificatie niet

Vier jaar later had Peter Geelen inmiddels zeven titels op zijn conto en was hij in Eschweiler opnieuw, maar ditmaal als enige, Nederlands recordhouder geworden met een sprong over 2,10 m. Desondanks zat uitzending naar de Olympische Spelen in München er niet in, want daarvoor lag de kwalificatielat op 2,14 m. Toch heeft hij die limiet één keer gesprongen. Peter: "Ja, dat was in Heidelberg, in Duitsland. Ik had daar een wedstrijd gewonnen, onder andere van de toenmalige Europese kampioen (de Rus Kestutis Sapka – PW). Toen hebben we na afloop de lat hoger gelegd, op 2,18 en dat haalde ik ook. Maar ja, dat was niet officieel hè, dus dat telt niet." Veel spijt heeft hij er overigens niet van. "Ik had er niks te zoeken, in München. Ik had toch voortijdig weer terug gemoeten." Peter doelt hier op de actie van de Palestijnse terroristen die Israëlische atleten gijzelden, wat tenslotte eindigde in het bekende bloedbad. Een aantal Nederlandse atleten besloot vervolgens om de Spelen voor gezien te houden.

Omwenteling

In 1973 volgde de omwenteling. Geelen wist op de indoorkampioenschappen Ruud Wielart nog van zich af te houden en de titel te veroveren in 2,09 m, maar daar bleef het bij. Vanaf dat jaar begon Wielart met de flop aan zijn opmars, die tenslotte zou eindigen op 2,28 m in 1979, even hoog als Valeri Brumel zestien jaar eerder met de roltechniek had gerealiseerd. Het wereldrecord lag toen echter al op 2,34 m.

Peter Geelen ging nog lang door, perste er in 1976 zowaar zelfs 2,11 m uit en bleef al die tijd trouw aan de roltechniek. “Met mijn 1,84 was ik voor een goede Fosburyspringer gewoon veel te klein”, vindt Geelen die op zijn 32-ste, in 1980, altijd nog 2,03 m sprong.

Daarna vond hij het welletjes. Naast zijn baan in de grafische industrie richtte Peter Geelen, getrouwd en inmiddels vader van twee dochters, zich in eerste instantie op het trainerschap bij Kimbria, om er niet veel later in het bestuur terecht te komen. In die nieuwe ‘tak van sport’ zou hij zich vervolgens ook op andere gebieden bekwamen. Peter: “Ik ben ook in het onderwijsveld bestuurlijk veel gaan doen; in 21 jaar heb ik allerlei functies vervuld. Binnen de vakbeweging was ik ook erg actief” Dat hij daarnaast een flink aantal jaren deel uitmaakte van het bestuur van de Vrienden, hoeven wij u hier natuurlijk niet te vertellen. Wist u echter, dat hij sinds 2002 tevens lid is van de gemeenteraad van Maastricht? “Voor het CDA; wij zijn nog de grootste partij in Maastricht op dit moment. Met zeven zetels. Ik zit nu in mijn derde termijn.”

Jubileumboek en A2

Als graficus, werkzaam hij Groeneveld b.v. in Landgraaf, was Geelen rond de eeuwwisseling nauw betrokken bij de totstandkoming van het jublieumboek: ‘1870-2000 – 130 jaar atletiek in Nederland’. Peter: “Ik heb toen heel veel met van Aad Heere en Bart Kappenburg opgetrokken. Dat was best wel leuk, die periode. Ik heb het ontwerp van het boek ter hand genomen en er als intermediair voor gezorgd, dat het binnen ons bedrijf goed werd begeleid.”

Later, toen het minder ging in de grafische industrie en ook Peter Geelen daardoor aan de kant kwam te staan, stortte hij zich op arbeidsbemiddeling. “Dat was bij een speciaal bureau. Ik heb daar vooral veel met allochtonen gewerkt. Dat was heel dankbaar werk. Ik vond het geweldig om mensen die in de problemen zaten, goed naar werk te coachen en dat soort zaken. Dat had ik best eerder willen doen. Ik heb het nog vijfeneenhalf jaar gedaan.”

Sinds drie jaar concentreert Peter Geelen zich echter volledig op zijn taak als raadslid. “Ik wilde dat raadswerk goed doen en merkte, dat ik er veel tijd aan wilde besteden. Toen heb ik in overleg met mijn werkgever afgesproken om te stoppen.” En ook al wordt hij volgende maand 65, Peter is vooralsnog niet van plan om dat raadswerk te laten vallen. “Ik blijf sowieso nog eventjes. Ik ben ook voorzitter van de A2-werkgroep in Maastricht. Die heb ik zelf opgezet. Daarnaast zit ik in stadsbeheer, milieu en mobiliteit en economisch/sociale zaken. Dat vind ik leuk. Ook probeer ik nog een paar keer in de week te fietsen en te wandelen.” Geelen heeft dus genoeg om handen, als we daar ook nog eens bij optellen dat hij intussen vier kleinkinderen heeft waarvan er drie, waaronder een tweeling, vorig jaar werden geboren.

Wat die werkzaamheden aan de A2 betreft is Peter Geelen helder: “Op 16 december 2016 mogen jullie er onderdoor.” Die staat!

Piet Wijker

asics
RUNNER'S WORLD
POLAR
LISTEN TO YOUR BODY
Atletiekunie

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

►Greet Versterre-van Zelm schenkt speer aan Erfgoed

Heeft ze tijdens de ALV goed naar de oproep van de oud-voorzitter geluisterd of was ze het al lang van plan, we weten het niet en het is ook niet zo belangrijk. Feit is dat Erfgoed weer een stukje historie aangeboden krijgt. Dus even een bezoekje gebracht aan het speerwerperdorp Castricum. Zoals op de foto te zien is kregen we de houten 600 grams speer thuis in de woonkamer bij Greet overhandigd.
Greet woont al lang in het speerwerperdorp. Ze wist toen ze er pas kwam niet dat in dezelfde straat ook de Olympische speerwerper (Berlijn 1936) Jaap van der Poll woonde. Naast Greet en Jaap komen nog een drietal speerwerpsters uit de Nederlandse top uit het dorp, zodat we Castricum met recht het speerwerperdorp mogen noemen.

Die drie zijn:
Ingrid Lammertsma
met 61,98 in 1989

Elly van Beuzekom-Lute
met 57,90 in 1975 en

Lidy Kuys
met 57,12 in 1975

Met de houten speer van het merk “Honi” wierp Greet het Nederlands record van 1967 met een afstand van 49,58 meter. Er staat nu dus weer een stukje atletiekgeschiedenis in onze pronkkamer. Hiervoor een bedankje naar Greet.

Foto: Roger Konings

Een goed voorbeeld doet goed volgen, maar hopelijk komt Egbert Nijstad niet aanzetten met een paar steeple horden.

Chris Konings

Afscheidsspeech van Chris Konings voor Chris van der Meulen

De Voorzitter neemt afscheid

Chris, het is klaar en het was mooi, 9 jaar lang heb jij je voor 100% ingezet voor de Vrienden. Eigenlijk moet ik zeggen: voor 110%, want je hebt veel meer ter hand genomen dan wat we van een goede voorzitter mochten verwachten. En jij was meer dan alleen een voorzitter.

foto Marja Vervoort

Als vicevoorzitter heb ik regelmatig getracht om je te leren een en ander te delegeren. Dat was lastig, want jouw motto is: “Dat pak ik wel even beet”. Als Chris van der Meulen soms ‘s nachts aan de telefoon tegen me zei: “ik kan niemand vinden voor dit klusje. Ik pak het zelf wel even beet”, dan moest ik hem nooit tegenspreken.
Zo ook op het moment dat onze redacteur Jo Jeurissen veel te vroeg overleed. Samen zochten we naar een opvolger en na twee weken zei Chris: “Dat pak ik zelf wel even beet. Deze Vriendenband maak ik en ook de volgende”. Chris, je bent meer dan 2 jaar plaatsvervangend redacteur geweest en het blad zag er altijd gelikt uit. Dank daarvoor.

Beste Chris, we hebben nu drie sprinters achter elkaar als voorzitter gehad. Samen hebben we bedacht dat de nieuwe voorzitter een vrouw moest zijn en een topatlete. Toen we het eens waren over wie we zouden vragen zei jij: “Dat pak ik wel even beet”.
Chris, je hebt me heel uitdrukkelijk gevraagd of ik het heel kort wil houden, dat is best lastig, maar je moet een sprinter nooit langer tegenspreken dan 10 seconden, 10,6 in dit geval. Dus daarom nu: heel veel dank voor alle tijd en moeite die je aan onze club besteed hebt.
En daarom wil ik aan de Vriendenvergadering vragen om een afscheidsapplaus voor onze scheidende voorzitter Chris van der Meulen, dat net zo lang duurt als zijn beste 200 meter tijd, n.l. 21 seconden.

Beste Vrienden, applaus voor onze scheidende voorzitter

Vrienden Jeugdfonds

Door Jeugdfonds gesteunde atleten in 2012-2013

Tijdens de ALV van 3 november jl. heeft het Jeugdfonds de namen bekend gemaakt van de atleten die volgend jaar zullen worden ondersteund. Wij stellen de atleten hierbij graag aan u voor. De volgende acht atleten werden het afgelopen jaar ook al door het fonds gesteund.

Douwe Amels, 21 jaar, lid van Impala. Douwe is op dit moment de beste hoogspringer van Nederland met 2.21 m (2.22 indoor). Hij werd in 2012 twee maal Nederlands kampioen. In 2013 wil hij naar de EK<23 in Tampere.

Corine Nugter, 20 jaar, lid van AV NOP. De onderdelen van Corine zijn kogel (15.23 m) en discus (50.82 m) en op beide onderdelen werd zij derde tijdens de NK bij de senioren in Amsterdam. Ook Corinne wil volgend jaar naar de EK<23. Corinne heeft voor de Vriendenband een overzicht van haar seizoen 2012 geschreven. Dit overzicht vindt u na dit artikel.

Maureen Koster, 20 jaar, lid van AV'47. Maureen loopt vooral de 1500 meter en heeft daar een PR staan van 4.13,48. Ook heeft zij haar PR op de 800 meter sterk verbeterd naar 2.05.62. Als eerstejaars senior werd zij knap Nederlands kampioene op de 1500 meter bij de dames. Ook zij wil naar Tampere en revanche nemen voor de ongelukkige valpartij vorig jaar bij de EJK.

Anouk Vetter, 19 jaar, lid van AAC. Anouk is meerkampster met een puntentotaal van 5764.
Zij deed mee aan de WJK op de zevenkamp, maar kwam ongelukkig ten val tijdens de horderace. Volgend jaar wil zij bij de EK<23 revanche nemen met een top 12 positie.
Anouk is ook erg sterk bij het speerwerpen met een PR van 52.95 m.

Nadine Visser, 17 jaar, lid van SAV. Nadine is meerkampster maar vooral ook een zeer goede hordeloopster. Als B-juniore won zij bij de NK-senioren een bronzen medaille en zij noteerde een beste tijd van 13.50 sec. Zij werd afgelopen jaar vijf maal Nederlands kampioen, indoor en outdoor, en werd tweede achter Anouk Vetter op de NK meerkamp bij de meisjes A. Zij deed mee aan de WJK in Barcelona op de 7-kamp en werd hier elfde. Nadine wil volgend jaar naar de EJK in Rieti en kan daarna in 2014 nog een keer naar het WJK.

Bianca Baak, 21 jaar, lid van Phanos. Bianca loopt 400 horden en werd als eerstejaars senior overtuigend Nederlands kampioene. Voor haar was er geen toernooi afgelopen jaar en zij heeft haar zinnen gezet op de EK<23 in 2013.

Vera van den Haak, 17 jaar, lid van Sparta. Vera is net als Nadine Visser nog maar B-juniore en haar onderdelen zijn 400m en 400 horden; op beide nummers voert zij de ranglijsten aan en werd zij kampioene bij de B-junioren. Vera heeft haar zinnen gezet op de EJK in Rieti volgend jaar.

Jip Vastenburg, 18 jaar, lid van AV'34. Jip loopt de 3000 en de 5000 meter; op beide onderdelen haalde zij de limiet voor de WJK waar zij uitkwam op de 5000 meter. In 2013 is zij nog juniore en wil zij naar de EJK.

Koen Smet, 20 jaar, lid van Phanos. Zijn onderdeel is de 110 horden. Als eerstejaars senior en dus voor het eerst op de hoge horden, werd hij knap Nederlands kampioen. Zijn beste tijd was uiteindelijk 13.81 sec. Ook hij heeft zijn zinnen gezet op de EK<23 volgend jaar.

En dit zijn de drie nieuwkomers in 2013

Lisanne Hagens
Lisanne is 17 jaar, en lid van Ilion. Haar favoriete onderdeel is hoogspringen, waar zij al 1.80 sprong, goed voor een zilveren medaille bij de NK senioren. Bij de B-junioren is zij kampioene bij hoog- en verspringen. Zij deed als B-juniore al mee aan de WJK en wil volgend jaar naar de EJK.

Rutger Koppelaar
Rutger is 19 jaar en lid van Ilion; zijn onderdeel is polstokhoogspringen. Met een PR van 5.20 deed hij afgelopen jaar al mee aan de WJK. Volgend jaar wil hij zich gaan plaatsen voor de EK<23 jaar.

Menno Vloon
Menno is 18 jaar, en ook hij deed afgelopen jaar al mee aan de WJK op het onderdeel polshoog. Hij is lid van de AV Lycurgus en mag volgend jaar nog meedoen aan de EJK. Met zijn PR van 5.15 moet dat geen probleem zijn. Menno is ook een goede tienkamper.

Volgend jaar zijn er twee toernooien waar onze atleten zich voor kunnen kwalificeren, de EJK in Rieti en de EK < 23 in Tampere. WJK in Barcelona. Wij hopen dat alle genoemde atleten zich hier voor kunnen gaan plaatsen.

Bericht van Corinne Nugter
Corinne Nugter, die al twee jaar door ons wordt ondersteund en er ook volgend jaar weer bij is, verraste ons met het volgende bericht:
"Als dank en waardering heb ik een stukje geschreven voor de Vriendenband, omdat de verhalen die erin staan altijd leuk zijn."

Beste vrienden van de KNAU

Zoals jullie gewend zijn schrijven de atleten van het Jeugdfonds af en toe over hun belevingen. Ik vond het hoog tijd om weer eens iets van me te laten horen. Het wedstrijdseizoen 2012 zit erop, de vakantie is achter de rug, de trainingen zijn weer in volle gang en het vizier is op volgend seizoen gericht. In dit verslag wil ik jullie meenemen naar mijn belevingen van het afgelopen seizoen.

Voorafgaand aan de start van vorig seizoen had ik me voorgenomen om mezelf te verbeteren op drie belangrijke punten: kracht, explosiviteit en techniek. Ik kon mij hier volledig op focussen aangezien er voor mij geen haalbare toernooien op het programma stonden. Al vrij snel kon ik hier tijdelijk een streep doorzetten. Tijdens een kogelstoottraining zakte ik door mijn rug en kon daarna slechts wandelen. Ik wist niet hoe ik liggen of zitten moest. Na bezoeken aan de fysiotherapeut, sportarts en uiteindelijk het ziekenhuis bleek er iets aan de hand te zijn met de tussenwervelschijf. Tot de tijd dat ik weer volledig kon trainen heeft dit twee maanden geduurd.

Ik heb de draad weer opgepakt, want richting het outdoorseizoen was immers nog tijd genoeg. In april ben ik met een aantal andere werpers en coach Piet Meijdam naar Valencia geweest voor een trainingsstage. Omdat ik in de periode daarvoor alleen maar heb kunnen opbouwen, kon ik daar niet de gewenste piektrainingen doen. Toch was het een goede trainingsstage waar we hard hebben kunnen trainen.

Bij terugkomst stonden de eerste wedstrijden alweer bijna voor de deur, met de traditionele seizoensstart in Lisse. Hier wierp ik 49 meter, wat tot tevredenheid stemde. Kogel liep, net zoals in training, niet helemaal lekker.

In latere wedstrijden bleek dat dit het seizoen van pieken en dalen werd. De oorzaak: het gewenste technisch goed werpen bleef uit. Gaandeweg zijn we (trainer Gert Damkat en ik) hier veel aan gaan sleutelen en maakten de keuze om bij discus rustig te draaien. Zodoende zou ik een nette techniek handhaven, waardoor ik stabieler werp.

Inmiddels stond ik aan de vooravond van het NK Atletiek, bij afwezigheid van internationale toernooien was dit de piek van het seizoen, en bereidde ik me in kalmte voor op de wedstrijd. Omdat ik, gezien de wisselende resultaten, geen hoge verwachtingen had was ik niet gespannen. Wel gefocust. De eerste dag resulteerde in een bronzen medaille en voor het eerst dit seizoen over de 50 meter. Ik kon met vertrouwen uitkijken naar dag 2. Ook daar een bronzen medaille (met kogel) en eindelijk in de buurt van mijn p.r.

Even hoopte ik op een goede stijgende lijn naar de volgende wedstrijdjes, maar dit bleef helaas alleen bij hoop. Uiteindelijk heb ik mijn p.r. met discus nog wel met 20 cm verbeterd naar 50m82.

Zodoende komen we weer bij het begin van het verhaal: het nieuwe seizoen. Met goede moed ga ik weer verder en kijk uit naar het hoofddoel van volgend jaar, namelijk de EK < 23 in Tampere (Finland). De plaats waar ik bij de EYOF in 2009 twee medailles haalde…

Via deze weg bedank ik het Vriendenfonds voor hun bijdrage en wens ik de atleten een goede trainingswinter toe!

Schelde Sports
Superior by Design

Vraag onze
nieuwe catalogus aan!

Tel. 0113 - 315100 • info@scheldesports.nl • www.scheldesports.nl

Onze jarige Vrienden
(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2013

5 Ab Slaman (71) 020 4711400	Ruysdaalstraat 49-B7 1007 NA Amsterdam
5 Mieke Sterk (67) 020 6761139	Grasweg 5a, Casa-Cara 1031 HW Amsterdam
7 Bob Janssen (56) 076 5600675	Rozenlaan 86 4835 PD Breda
7 Yvonne van der Kolk (44) 06 53548161	Rading 96 1231 KC Loosdrecht
8 Jos Hermens (63) 06 53160274	Waterdelweg 14 5427 LS Boekel
8 Piet Yska (79) 075 6171944	Hoge Horn 67 1506 MS Zaandam
9 Mathieu Kardurk (83) 0528 267063	Draco 25 7904 LA Hoogeveen
9 Chris Konings (73) 0512 516550	Uitgang 6 9202 NT Drachten
10 Antonius Smits (71)	Zur Brücke 1 D-41372 Niederkrüchten-Brempt Duitsland
10 Servee Wijsen (78) 046 4431795	Soppestraat 17 6176 AN Spaubeek
11 Wim Visser (81) 020 6198903	Prof. R. Casimirstraat 79 1068 KT Amsterdam
12 Klaas Lok (58) 030 2284909	Wissellaan 20 3721 PP Bilthoven
16 Jan Verschoor (89) 0174 387064	Planciushof 41 3151 GC Hoek van Holland
16 Math Moermans (77) 043 3433287	Vleeshouwersdreef 6 6216 PV Maastricht
17 Fred Moerman (79) 010 4809440	Meijenhage 458-460 3085 CK Rotterdam
17 Regillio van der Vloot (48) 0251 233297	Anna Blamanhof 47 1962 HK Heemskerk

18	Tilly van der Zwaard (75) 001 386 424 0399	203 Schooner Avenue FL 32141 Edgewater USA
18	Peter Geelen (65) 043 3478270	Holsteinbastion 23 6217 LG Maastricht
19	Rien van Haperen (61) 06 53855731	Heunpark 1212 5261 WB Vught
19	Carel van Venetiën (84) 071 5123820	De Laat de Kanterstr 9 2313 JS Leiden
22	Henk Kalf (66) 050 5271997	Schaepmanlaan 84 9722 NW Groningen
22	Ton Eijkenboom (77) 055 3555222	Jachtlaan 52-54 7313 CV Apeldoorn
25	Herman Sluijter (77) 0320 227220	Karveel 3518 8231 BK Lelystad
27	Edine van Heezik (52) 06 29607683	George Gershwinstraat 60 1544 NG Zaandijk
31	Martin van Ooyen (69) 040 2412729	Opaal 15 5629 HP Eindhoven

Februari 2013

2	Jolanda Burkels-Silver (56) 06 41791009	Pijnssen 3 1823 HC Alkmaar
2	Cees Clement (73) 0515 418629	Molenkrite 23 8608 XL Sneek
3	Aad Bos (71) 0181 630430	Snoekenveen 1017 3205 CL Spijkenisse
4	Carla Admiraal - Luyer (67) 06 1475 99 55	Harrelaers 26 1852 KW Heiloo
7	Els Stolk (56) 020 6912388	Schaarsbergenstr 72 1107 JW Amsterdam
8	Jan Willem Boogman (61) 001 406 248 2132	930 Harvard Ave MT 59102 Billings, Montana USA
9	Ellen van Langen (47) 06 53351255	Grotestraat 128 5141 HC Waalwijk
10	Wim Slootbeek (59) 06 51566206	Bloembinderspark 13 2161 XR Lisse
12	Liliane Mandema (54) 070 3557782	van Beverningkstraat 17 2582 VB Den Haag

13	Wil Westphal (76) 072-5895375	Studler van Surcklaan 7 1861 MA Bergen (N-H)
13	Ray van Asten (71) 00 1 530 647 0645	4340 Sierra Springs Dr CA 95726 Pollock Pines USA
14	Harry Schulting (57) 073 6840624	Ploegveld 1 5261 GD Vught
15	Leo van der Veer (65) 023-5254288	Iepenlaan 94 2061 GN Bloemendaal
16	Henk van der Worp (71) 038 4539935	Anlosediep 14 8032 NG Zwolle
17	Rob de Jong (69) 0521 516589	Remmelinge 34 8334 MV Tuk (Steenwijkerland)
19	Piet Tamminga (69) 0172 420706	Gez. v/d Molenstraat 10 2401 MD Alphen ad Rijn
20	Frans Krechting (57) 076 5022930	Contrabas 14 4876 VH Etten-Leur
20	Geesje Jorna - van der Land (83) 058 2673771	Nieuw Sonnenborgh 4 8916 DA Leeuwarden
21	Loes Siekman - Boling (72) 023 5614936	Boekanierlaan 23 2132 TB Hoofddorp
21	Coen Jansen (70) 010 4521735	Hoge Filterweg 372 3063 KH Rotterdam
22	Roelf van der Wijk (68) 0521 591121	Leggeloo 25 7991 PW Dwingeloo
22	René van Zee (64) 0043-6643003651	Feldingweg 12/8 A-5630 Bad Hofgastein Oostenrijk
23	Lia Gonzalez - Melis (53) 0118 501812	Wagenaarstraat 28 4351 BC Veere
23	Vriezo Wagena (77) 0578 691451	De Sikkel 2 8181 WE Heerde
23	Niek de Groot (51) 0492 540259	Batikstraat 8 5705 KC Helmond
23	Elly de Regt - Henzen (56) 0252 218007	Schoutenlaan 8 2215 ME Voorhout
24	Jan van Heek (74) 071 5410766	Lebuinusstraat 8 2382 XP Zoeterwoude
24	Bea Wiarda (54) 06-46745252	Kap. Jansenstrijtte 19 8603 EM Sneek

26	Ilja Keizer - Laman (69) 043 6040539	Mariamunster 55 6325 CR Berg en Terblijt
26	Reinier Krediet (67) 038 3320665	Kievitstraat 112 8262 AG Kampen
26	Mien Schopman - Klaver (102) 070-5116040	Raephorstln 25, flat 406 2245 BH Wassenaar
27	Henk Snepvangers (74) 0485 362094	Brouwersstraat 24 5441 BN Oeffelt
28	Wijnand Bladt (66) 0174 246626	Seringenstraat 58 2681 EN Monster
28	Bert van Sijtveld (69) 020 6990504	Buitenlust 21 1111 JJ Diemen

Onze jarige donateurs/donatrices

Januari

21	Janny Vellinga-Vonk (70) 020 6191397	Dwarswatering 20 1069 RM AMSTERDAM
23	Ina Visser-Bakker (79) 020 6198903	Prof. R. Casimirstraat 79 1068 KT AMSTERDAM
23	Tini Pallesen (84) 0251 233466	Drakenburg 54 1965 NS HEEMSKERK
29	Hilde Zwaan-Bergshoeff (87) 020 6974098	Simonshavenstraat 58 1107 VC AMSTERDAM

Februari

10	Ali Vroon-Bijlsma (77) 0343 41 23 26	Simon Vestdijkhof 27 3941HW DOORN
14	Peter Godschalk (56) 0165 559512	Gripvelden 78 4707 ZG ROOSENDAAL
14	Frans van Erp (89) 070 3465468	Badhuisweg 125, 2597 JM Den Haag.